

Sygn. akt II W 288/18

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 maja 2018r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Katarzyna Maciaszek

Protokolant sekr. sąd. Kinga Puszczynska

po rozpoznaniu dnia 15.05.2018r., sprawy,

H. M., syna M. i S. z domu M., ur. (...) w B.

obwinionego o to, że:

w dniu 30 października 2017 roku około godz. 06:50 na drodze publicznej w K. przy ul. (...) kierował pojazdem m-ki F. (...) o nr rej. (...), nie mając do tego wymaganych uprawnień

tj. o czyn z art. 94 § 1 k.w.

1. uznaje obwinionego **H. M.** za winnego zarzucanego mu czynu wypełniającego dyspozycję art. 94 § 1 k.w. i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę 200 (dwieście) złotych grzywny,
2. zwalnia obwinionego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania.

SSR Katarzyna Maciaszek

Sygn. akt II W 288/18

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 26 marca 2015r. w sprawie o sygn. akt VII K 61/15 obwiniony H. M. został skazany za jazdę w stanie nietrzeźwości pojazdem mechanicznym orzeczono wówczas wobec wymienionego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, od dnia 11 marca 2013r. do 11 marca 2016r. Decyzją administracyjną z dnia 18 czerwca 2015r. Starosta K. cofnął obwinionemu uprawnienia do kierowania pojazdami mechanicznymi a decyzją Starosty K. z dnia 21 października 2015r. zatrzymano obwinionemu prawo jazdy kategorii A i B do czasu przedstawienia orzeczenia lekarskiego i psychologicznego o istnieniu lub braku przeciwwskazań zdrowotnych i psychologicznych do kierowania pojazdami. H. M. nie przedłożył wyników takich badań. Dokument prawa jazdy znajduje się w depozycie Starosty K..

(dowód: informacja Starostwa Powiatowego w K. – k. 6, decyzje – k. 7, 9-10, dowód doręczenia – k. 8).

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 24 listopada 2017r. w sprawie II W 680/17 obwiniony H. M. został ukarany za czyn z art. 86 § 1 k.w. polegający na tym, że w dniu 9 stycznia 2017r. około godz. 18.00 na drodze publicznej w K. na skrzyżowaniu o ruchu okrężnym – Rondo (...) kierując pojazdem marki P. o nr rej. (...) spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Wymierzono wymienionemu karę nagany. Wyrok jest prawomocny.

(dowód: odpis wyroku – k. 42).

W dniu 30 października 2017r. około godziny 6.50 obwiniony H. M. poruszał się po K. samochodem osobowym marki F. (...) o nr rejestracyjny (...). Wymieniony jechał ulicą (...). Został zatrzymany do kontroli drogowej. Nie posiadał przy sobie dokumentu prawa jazdy, polisy OC, dowodu rejestracyjnego pojazdu.

(dowód: wyjaśnienia obwinionego – k. 20, 43v., notatka urzędowa – k. 1).

Obwiniony H. M. ma 50 lat. Obwiniony był w przeszłości karany za wykroczenie przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji.

(dowód: informacja Komendy Wojewódzkiej Policji w P. – k. 23, odpis wyroku – k. 42).

Obwiniony w toku postępowania wyjaśniającego przyznał się do zarzucanego mu czynu i nie złożył wyjaśnień na okoliczność popełnionego czynu. Wskazał jedynie, iż żałuje swojego postępowania i z uwagi na sytuację zdrowotną prosił o łagodny wymiar kary.

Stanowisko procesowe obwinionego odnośnie do stawianego mu zarzutu w pełni korespondowało ze wszystkimi zebranymi w sprawie dokumentami (w szczególności w postaci informacji ze Starostwa Powiatowego, decyzji Starosty Powiatowego i notatki urzędowej z kontroli drogowej).

Jako wiarygodne oceniono zaliczone w poczet materiału dowodowego dokumenty, gdyż brak było podstaw, by kwestionować rzetelność ich sporządzenia.

Obwiniony stanął pod zarzutem popełnienia wykroczenia wypełniającego dyspozycję art. 94 § 1 k.w. zgodnie z którym karze grzywny podlega ten, kto m.in. na drodze publicznej prowadzi pojazd nie mając do tego uprawnienia. W związku z faktem uprzedniego skazania za jazdę w stanie nietrzeźwości pojazdem mechanicznym obwinionemu uprawnienia te cofnięto i do dnia zdarzenia ich nie odzyskał. Tym samym – kierując pojazdem mechanicznym po drodze publicznej – wypełnił przedmiotowe znamiona zarzucanego mu czynu.

Stronę podmiotową popełnionego przez obwinionego czynu stanowi umyślność. Wymieniony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim (był w pełni świadom faktu braku uprawnień do prowadzenia pojazdu mechanicznego a mimo to zachował się sprzecznie z obowiązującą normą).

Stopień społecznej szkodliwości czynu obwinionego ocenić należy jako duży. Przemawia za tym przede wszystkim fakt, iż działał on umyślnie i z zamiarem bezpośrednim, popełniony przez niego czyn należy do czynów nagminnie popełnianych. Ponadto do popełnienia wykroczenia doszło na jednej z głównych ulic (...), gdzie o każdej porze panuje duży ruch.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, będący przedmiotem oceny i analizy Sądu, pozwala na przypisanie obwinionemu winy, gdyż w czasie swego bezprawnego, karalnego i karygodnego zachowania, mając możliwość podjęcia decyzji zgodnej z wymogami prawa, nie dał posłuchu normie prawnej. Fakt, iż oskarżony jest rencistą i choruje w żaden sposób go nie ekskulpuje.

Jako okoliczność łagodzącą uznano przyznanie się obwinionego do winy, natomiast jako okoliczność obciążającą poczytano uprzednią karalność za wykroczenie podobne (za wykroczenie przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi w komunikacji).

Mając na uwadze powyższe oraz znaczny stopień winy i duży stopień społecznej szkodliwości czynu obwinionego wespół z dyrektywami wymiaru kary z art. 33 k.w. Sąd wymierzył mu karę 200 złotych grzywny. Absolutnie nie zasługiwał na uwzględnienie wniosków o wymierzenie wymienionemu jedynie kary nagany. Wskazać bowiem należy, iż wymieniony został już ukarany prawomocnym wyrokiem karą nagany za to, iż w dniu 9 stycznia 2017r. na drodze publicznej w K. - Rondo (...) kierując pojazdem marki P. o nr rej. (...) spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Do zdarzenia doszło w okresie, kiedy wymieniony nie posiadał już uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi (w związku z ich wcześniejszym zatrzymaniem). Tym samym zauważyć należy, iż czyn

będący przedmiotem osądu w niniejszej sprawie nie był incydentalny a wymierzona kara nagany nie przyniosła efektu wychowawczego. Obwiniony nadal – mimo braku uprawnień – korzysta z pojazdu mechanicznego na drodze publicznej. Wymierzenie ponownie kary nagany stanowiło by de facto przyzwolenie na takie postępowanie.

Mając na uwadze sytuację majątkową i zdrowotną obwinionego oraz konieczność uiszczenia kary grzywny Sąd uznał, iż uiszczenie przez niego kosztów postępowania będzie dla niego zbyt uciążliwe i dlatego na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 121 § 1 k.p.w. zwolnił go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa wspomnianych kosztów.

SSR. Katarzyna Maciaszek